

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กล่าวถึงการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่า ให้มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นเอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รัฐต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า เป็นประโยชน์และบริการประชาชนอย่างทั่วถึง (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550, หน้า 22, 112-113)

การปกครองท้องถิ่นเป็นลักษณะของความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจของการจัดสรรทรัพยากรให้กับท้องถิ่น ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นลักษณะของการจัดทำบริการสาธารณะในท้องถิ่นภายใต้การถ่ายอำนาจจากรัฐบาลกลางสู่การตัดสินใจของประชาชน โดยมีเป้าหมายอันแท้จริงก็คือ การส่งเสริมให้ประชาชนสามารถปกครองตนเอง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการปกครองท้องถิ่นจะมุ่งเน้นและให้ความสำคัญอย่างมากกับหลักการกระจายอำนาจการปกครอง การกำหนดสัดส่วนอำนาจของการปกครองและความเป็นอิสระในการบริหารงานระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังพัฒนาระบบการเมืองการปกครองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยนั้น การปกครองท้องถิ่นนับเป็นพื้นฐาน (Training Ground) ที่สำคัญในการปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจถึงสิทธิ เสรีภาพและขอบเขตของการปกครอง

ตนเอง โดยเฉพาะการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น ความเข้มแข็งของประชาชน และศักยภาพของการปกครองท้องถิ่นจะเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าอำนาจอธิปไตยย่อมเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชนเป็นสำคัญ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดต้องตระหนักว่าตนเองเป็นเพียง “ผู้แทน” ที่ชุมชนท้องถิ่นเลือกเข้ามา ผู้มีบทบาทสำคัญที่แท้จริงก็คือ ชุมชนท้องถิ่นและประชาชนชนในท้องถิ่นนั่นเอง ดังนั้น แนวทางในการสร้างประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นควรจะเน้นที่บทบาทในระดับของประชาชน ชุมชนหรือบทบาทของประชาสังคมให้มากขึ้น ซึ่งประชาธิปไตยท้องถิ่นจะต้องเป็นประชาธิปไตยแบบที่ไม่เลียนแบบประชาธิปไตยระดับชาติ ต้องทำออกมาอีกรูปแบบหนึ่งให้แตกต่างจากการเมืองในระดับชาติ ต้องเป็นประชาธิปไตยที่คนอยากจะทำออกมาช่วยกันแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตนเอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรเป็น “องค์กรแห่งการอาสา” ที่ประชาชนเข้าถึงได้สะดวก ดังนั้น จะเห็นว่าจุดหลักของการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจสู่ชุมชนท้องถิ่นก็คือ การสร้างประชาธิปไตยท้องถิ่นที่ประชาชนปกครองตนเอง ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่การสร้างตัวองค์กรปกครองท้องถิ่นอย่างเดียวเท่านั้น เพราะประชาธิปไตยที่ประชาชนปกครองตนเอง (Self-Government Democracy) เป็นประชาธิปไตยที่ต้องการให้ประชาชนเป็นพลเมืองผู้มีความรับผิดชอบต่อบ้านเมืองหรือส่วนรวม เป็นผู้มีความเสียสละเพื่อบ้านเมืองหรือส่วนรวม เป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีความเป็นอิสระสามารถพึ่งตนเองหรือรวมกลุ่มกันเพื่อพึ่งพาตนเองได้ด้วยหัวใจของการปกครองตนเอง ก็คือ เน้นประชาธิปไตยที่มีการปกครองโดยประชาชนเป็นสำคัญ (ไททัศน์ มาลา, 2554, หน้า 31-32)

การปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยเริ่มต้นในช่วงรัชสมัยของรัชกาลที่ 5 โดยได้มีการเริ่มตราพระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพ ร.ศ. 116 (พ.ศ. 2440) เพื่อเป็นตัวอย่างในการพัฒนาเมืองแก่หัวเมืองทั่วไป นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอม เมื่อ ร.ศ. 124 (พ.ศ. 2448) เพื่อให้มีหน้าที่ในการรักษาความสะอาดป้องกันและรักษาความเจ็บป่วยและบำรุงรักษาเส้นทางเดินเท้า ในรัชสมัยของรัชกาลที่ 6 ได้มีการทดลองจัดตั้ง “คูสิตธานี” เพื่อเตรียมการเป็นแบบอย่างในการปกครองท้องถิ่นและทดลองการปกครองแบบประชาธิปไตย ในรัชสมัยของรัชกาลที่ 7 ได้มีการปรับปรุงกิจการสุขาภิบาลให้เป็นรูปแบบการบริหารแบบประชาภิบาล (Municipality) หรือเทศบาล ในปัจจุบันจนเข้าสู่ยุคของการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบบประชาธิปไตย ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินโดยนำหลักการกระจายอำนาจการปกครอง

มาใช้ มีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ให้เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีงบประมาณ มีทรัพย์สิน มีเจ้าหน้าที่และมีอำนาจในการปฏิบัติงานในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ สืบเนื่องไปจนถึงการตราพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 เพื่อเร่งรัดการปกครองท้องถิ่นให้ขยายไปทั่วประเทศ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เป็นผลให้มืองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 เป็นผลให้มืองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีฐานะเป็นนิติบุคคล (แต่ก็ถูกยกเลิกในปี พ.ศ. 2515 ตามประกาศคณะปฏิวัติ) มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 โดยกำหนดให้กรุงเทพมหานคร มีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เพื่อให้มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 เพื่อกำหนดให้เมืองพัทยาเป็นเขตการปกครองในรูปแบบพิเศษ ตลอดจนการทดลองนำรูปแบบผู้จัดการเทศบาล (City Manager) มาใช้ในการปกครองท้องถิ่น จนมาถึงช่วงหลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬหรือช่วงปฏิรูปการปกครอง (2535-2539) ได้มีกระแสความตื่นตัวในการปฏิรูปทางการเมืองและการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก มีการตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดเขตตำบลที่ไม่ได้อยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลเพื่อจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีการตราพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีเขตพื้นที่ครอบคลุมเขตของจังหวัดแม้ว่าจะทับซ้อนกับพื้นที่ของท้องถิ่นอื่นก็ตาม และหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ประกอบกับความตื่นตัวทางการเมืองของภาคประชาชนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะและการจัดสรรสัดส่วนภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สุวัสถ์ โภชน์พันธุ์, 2547, หน้า 1-47) มาจนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น โดยกำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหารการจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินการคลังและยังมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะอีกด้วย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550, หน้า 113)

การเลือกตั้งถือเป็นการเข้ามามีส่วนร่วมที่สำคัญประการหนึ่งของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นการเลือกบุคคลที่จะเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชน รวมทั้งเป็นการเข้าไปกำหนดทิศทางการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมทางการเมืองในประเทศที่มีการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเลือกตั้ง เพื่อเลือกผู้แทนของตนที่ชุมชนท้องถิ่นเลือกเข้ามาปกครองตนเอง การเลือกตั้งจึงมีความสำคัญต่อการบริหารการปกครองท้องถิ่น เพราะการบริหารการปกครองท้องถิ่นเป็นวิธีการจัดการปกครองภายในของรัฐอย่างหนึ่งที่มุ่งกระจายอำนาจทั้งการเมืองและการบริหารไปให้ท้องถิ่น เพื่อบริหารและปกครองกันเองโดยใช้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ตามหลักการที่ว่าคนในท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นได้ดี การเลือกตั้งโดยวิธีการใช้สิทธิออกเสียงย่อมแสดงถึงการใช้ดุลพินิจและการใช้สิทธิ ใช้เสียงของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ในการปกครองตนเอง กล่าวคือ ถ้าประชาชนจะสนใจมาเลือกบุคคลที่มีความสามารถอย่างแท้จริงเข้าไปเป็นตัวแทนของตนให้เป็นไปตามหลักการเลือกตั้งสากลที่บริสุทธิ์ ยุติธรรมตามหลักประชาธิปไตย ผู้ที่จะไปใช้สิทธิจะต้องมีความอิสระและเต็มใจที่จะเลือกตัวแทนของเขาเอง ไม่ใช่เลือกด้วยแรงจูงใจอย่างอื่นที่เกิดจากการใช้อิทธิพลหรือแรงจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ไปลงคะแนนเสียงเลือก ดังนั้น จึงถือได้ว่าการปกครองในระดับท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เนื่องจากมีความเกี่ยวพันใกล้ชิดกับประชาชนโดยตรง ทั้งในด้านการให้บริการ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนการให้ความรู้ความเข้าใจอันถูกต้องตั้งแถมและสร้างความศรัทธาให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้าตามหลักการปกครองประชาธิปไตย การเลือกตั้งจึงเป็นกระบวนการทางการเมืองที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปกครองระดับท้องถิ่น

ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ประกอบกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง โดยวิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ซึ่งในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหาร

ส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ในครั้งที่ผ่านมามีเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2556 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 7,251 คน มาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 5,566 คน คิดเป็นร้อยละ 77.69 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด (คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ, 2556) จากผลการเลือกตั้งดังกล่าว พบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟที่เคยได้รับชัยชนะการเลือกตั้งติดต่อกันใน 2 ครั้งที่ผ่านมามีการเลือกตั้งในครั้งนี้

จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยซึ่งเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ เพื่อเป็นการศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาในการเลือกตั้งของผู้บริหารท้องถิ่นและเพื่อปลูกฝังให้ประชาชนได้มีจิตสำนึกในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม แก้ไขปัญหาได้ตรงกับความต้องการของประชาชนและมีชีวิตที่ดีมีความสุขต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด
2. การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือไม่ อย่างไร
3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนครหรือไม่
4. การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนครหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและระดับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทราบระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและระดับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

2. ทราบถึงการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล

3. ทราบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

4. ทราบอิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ จำนวน 7,251 คน (ที่ว่าการอำเภอเมืองสกลนคร งานทะเบียนราษฎร และบัตรประจำตัวประชาชน, 2556)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ จำนวน 380 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ ค่าความคลาดเคลื่อน 0.05

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้มีประเด็นในการศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและระดับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

2.2 การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

2.4 อิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้มีพื้นที่การศึกษา คือ ศึกษาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

4. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม-31 สิงหาคม พ.ศ. 2560

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น ดังนี้

1.1 คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

1.2 การมีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการเลือกตั้ง ด้านการหาหรือทางการเมืองและด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ประกอบด้วย

2.1 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

2.2 ด้านนโยบายของผู้สมัคร

2.3 ด้านผลประโยชน์หรือผลตอบแทนของผู้สมัคร

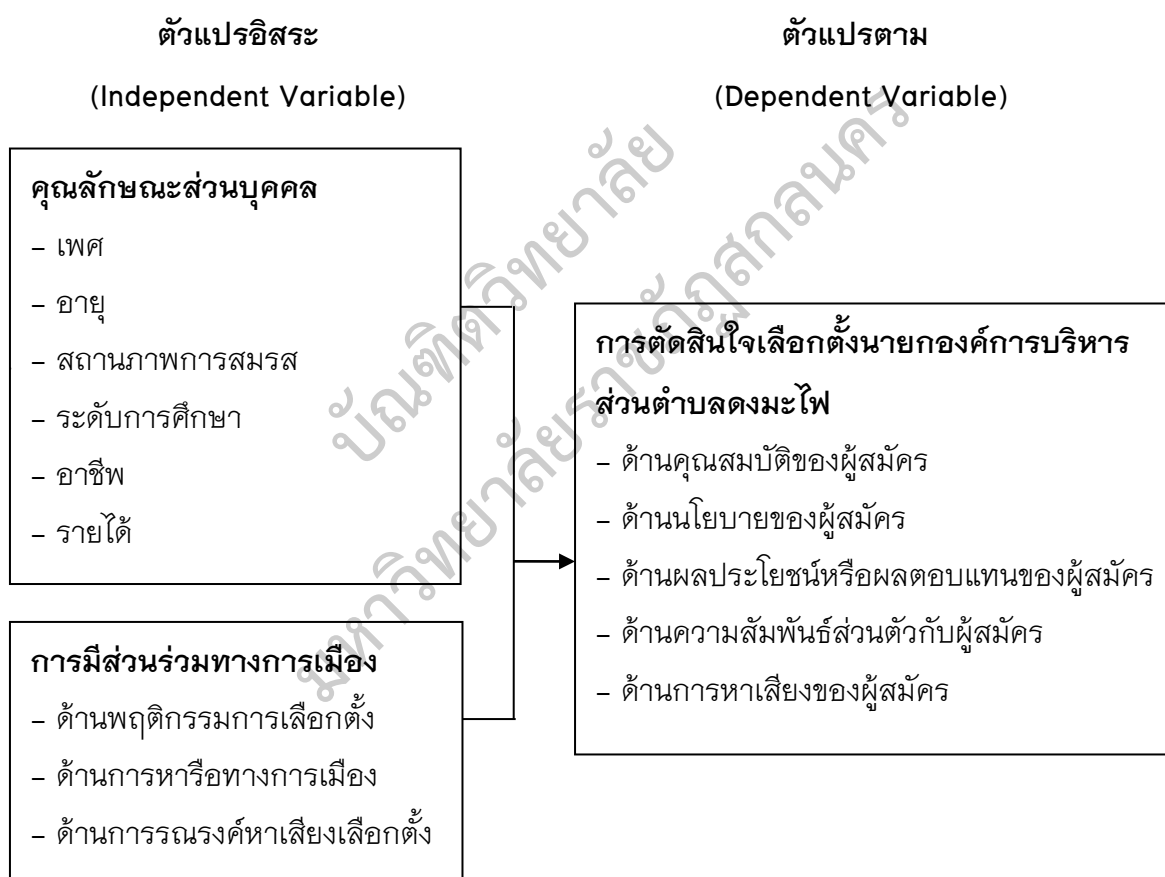
2.4 ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัคร

2.5 ด้านการหาเสียงของผู้สมัคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและนำแนวคิดและทฤษฎีของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2548, หน้า 38) Merriam and Gosnell (1924 อ้างถึงใน วิญญู สะตะ, 2544, หน้า 3-35) Almond, Gabriel A. And Jr. B.G. Powell (1976 อ้างถึงใน ภูสิทธิ์ ชันติกุล, 2553 หน้า 18) และบุญญฤทธิ์ โชคอุดมพร (2556, บทคัดย่อ) มาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้

ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิตยาคมคัพท้เจพาอะ

ในกาารว้จ้ยค้ร้งน้้ผู้ว้จ้ยได้น้้ยาคมคัพท้เจพาอะว้้ ด้งน้้

1. เพศ หมายถึง เพศของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งออกเป็น เพศชายและเพศหญิง
2. อายุ หมายถึง ประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม คือ อายุ 18–20 ปี อายุ 21–30 ปี อายุ 31–40 ปี อายุ 41–50 ปี อายุ 51–60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพการสมรส หมายถึง สถานภาพการสมรสของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ โสด สมรส หม้าย หย่าและอื่น ๆ
4. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาเล่าเรียนฝึกฝนหรืออบรมสูงสุดที่ประชาชนสำเร็จการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ หมายถึง ลักษณะการทำงานที่ก่อให้เกิดรายได้ของประชาชน แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม คือ เกษตรกร (เช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน) พนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว (เช่น ค้าขาย รับจ้าง รับเหมา ฯลฯ) ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างราชการและอื่น ๆ
6. รายได้ หมายถึง รายได้ของประชาชนที่ได้รับในแต่ละเดือน แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001–10,000 บาท 10,001–15,000 บาท 15,001–20,000 บาท 20,001–25,000 บาท 25,001–30,000 บาทและ 30,001 บาทขึ้นไป
7. การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ได้แสดงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านต่าง ๆ ได้แก่
 - 7.1 ด้านพฤติกรรมการเลือกตั้ง หมายถึง การแสดงออกของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ในเรื่องการไปใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง การชักชวนผู้อื่นไปใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง การได้ติดตามผลการนับคะแนนเลือกตั้งและการได้ติดตามรับฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
 - 7.2 ด้านการหารือทางการเมือง หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ มีการพูดคุยปรึกษาหารือทางการเมืองในเรื่อง

การนำเรื่องราวการหาเสียงของผู้สมัครมาพูดคุยและเล่าให้ผู้อื่นฟัง การชักชวนคนอื่นพูดคุยให้สนใจเรื่องการเมืองและการเลือกตั้งและการแจ้งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหากพบปัญหาเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

7.3 ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ได้เข้าร่วมกิจกรรมในการหาเสียงในเรื่อง การเดินรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่องการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง การช่วยผู้สมัครแจกใบปลิวให้ความรู้เรื่องการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งและการได้เข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

8. การเลือกตั้งนายกองค้การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การดำเนินการเลือกตั้ง การหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งและการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

9. ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หมายถึง ประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

10. การตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ

10.1 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครนายกองค้การบริหารส่วนตำบล หมายถึง คุณสมบัติที่ควรมีในตัวของผู้สมัครนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย เป็นบุคคลที่อาศัยอยู่ในตำบลมานาน เคยทำงานด้านการเมืองมาก่อน เคยทำงานเป็นข้าราชการมาก่อน เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นบุคคลที่มีฐานะดี เป็นบุคคลที่มีความรู้และระดับการศึกษาดี เป็นบุคคลที่มีประวัติส่วนตัวดี เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพดีและน่าเชื่อถือ เป็นบุคคลที่ไปร่วมงานของชุมชนเป็นประจำสม่ำเสมอและเป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีเป็นกันเองไม่ถือตัว

10.2 ด้านนโยบายของผู้สมัครนายกองค้การบริหารส่วนตำบล หมายถึง แนวทางหรือกรอบที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ดำเนินงานหลังจากได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค้การบริหารส่วนตำบลแล้ว ประกอบด้วย นโยบายมีการระบุระยะเวลาที่บรรลุเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน นโยบายที่สามารถทำได้จริง นโยบายที่ใช้คำพูดสวยหรูดูดี นโยบายที่เน้นการบริหารแบบให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและนโยบายที่เห็นผลและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนและชุมชน

10.3 ด้านผลประโยชน์หรือผลตอบแทนผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การได้รับสิ่งของจากผู้สมัครมีผลต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ การได้รับการอำนวยความสะดวกในการเดินทางมีผลต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ การได้รับการจัดเลี้ยงมีผลต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ การให้สัญญาประชาคมของผู้สมัครมีผลต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟและพฤติกรรมความช่วยเหลืองานประเพณีต่าง ๆ ผู้สมัครมีผลต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ

10.4 ด้านความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง มีความสัมพันธ์กับผู้สมัครอย่างลึกซึ้งซึ่งมากกว่าคนรู้จักธรรมดา ประกอบด้วย เป็นเพื่อนกัน เป็นญาติพี่น้องกัน เป็นผู้มีพระคุณและได้รับการช่วยเหลือจากผู้สมัคร (ทั้งทางตรงและทางอ้อม) เป็นคนรู้จักคุ้นเคยกันและเป็นหัวหน้าหรือเป็นเครือญาติของหัวหน้า

10.5 ด้านการหาเสียงของผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง รูปแบบ วิธีการหาเสียงของของผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย การมีป้ายประชาสัมพันธ์ เอกสาร/บัตร/ใบปลิวแนะนำตัวของผู้สมัคร การมีรถแห่โฆษณาประชาสัมพันธ์สม่ำเสมอ ผู้สมัครมีการเดินหาเสียงไปตามครัวเรือนในหมู่บ้านและความประทับใจในการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัคร